

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **Ing. R. R.**, zast. Mgr. Radimem Janouškem, advokátem, se sídlem Olomouc, Riegrova 26, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 2005, č. j. 22 Ca 167/2005 - 10,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II.** Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna zástupci žalobce Mgr. Radimu Janouškovi, advokátu, se sídlem Olomouc, Riegrova 26, **se s t a n o v í** ve výši 2558,60 Kč a bude mu vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá shora označené usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 2006, č. j. 22 Ca 167/2005 - 10, kterým byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů s odůvodněním, že žaloba (návrh) proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 30. 5. 2005, č. j. KUOK/16277/05-ODSH-SD/690, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání směřující proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 15. 4. 2005, č. j. EV/318/04-KOV, nemůže být zjevně úspěšná, neb na označené rozhodnutí se vztahuje výluka obsažená v § 70 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Proti tomuto usnesení Krajského soudu v Ostravě (a současně i proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 2005, č. j. 22 Ca 167/2005 - 13, o odmítnutí žaloby, kterou se domáhal přezkumu rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 30. 5. 2005, č. j. KUOK/16277/05-ODSH-SD/690, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání směřující proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 15. 4. 2005, č. j. EV/318/04-KOV), podal stěžovatel kasační stížnost, ve které toliko obecně namítal nezákonnost označených rozhodnutí. Požadoval ustanovení právního zástupce.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 10. 2005, č. j. 22 Ca 167/2005 – 27, bylo stěžovateli přiznáno osvobození od soudních poplatků a ustanoven právní zástupce – Mgr. Radim Janoušek, advokát.

Prostřednictvím ustanoveného zástupce stěžovatel kasační stížnost dále doplnil. V doplnění stěžovatel zejména uvádí, že kasační stížnost podává z důvodů vymezených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Výslovně doplnil, že z důvodu, že jeho žaloba proti správním rozhodnutím byla důvodná a neměla být odmítnuta, je nezákonné i usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 2006, č. j. 22 Ca 167/2005 - 10, kterým byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. Požadoval proto jeho zrušení a vrácení k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti, a neshledal přitom vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Po přezkoumání kasační stížnosti Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Stěžovatel je zastoupen advokátem.

Stěžovatel kasační stížnost podal z důvodů vymezených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení, spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech, nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, měl napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost.

Taková pochybení však Nejvyšší správní soud v napadeném usnesení Krajského soudu v Ostravě Praze neshledal.

Z obsahu spisu vyplývá, že rozhodnutím Magistrátu města Olomouce ze dne 15. 4. 2005, č. j. EV/318/04-KOV, bylo rozhodnuto o opravě údaje o celkové hmotnosti přípojného brzděného vozidla, uvedeného na straně 6 technického průkazu serie AL, Č. x

vydaného na motorové vozidlo Citroen CX 25 TRD, původní registrační značka x. V označeném technickém průkazu byl (na straně 6) proveden záznam Policie ČR Litoměřice ze dne 29. 3. 2005 o montáži závěsného zařízení pro přívěs nebrzděný o celkové hmotnosti do 700 kg a brzděný do 1420 kg. Tento údaj byl však rozdílný s údajem zapsaným na straně 5 v řádku 11 technického průkazu, kde byl uveden údaj 1120 kg. Tato nesrovnalost vyšla najevo při podání žádosti stěžovatele (ze dne 24. 4. 2003) o zapsání označeného osobního vozidla Citroen do registru motorových vozidel. Magistrát města Olomouce žádosti stěžovatele vyhověl a vozidlo zapsal do registru silničních vozidel a vozidlu přidělil osvědčení o registraci vozidla č. X. Vozidlu byla přidělena registrační značka X; s ohledem na skutečnost, že původní technický průkaz byl již popsáný, byl vystaven nový technický průkaz X. Při vypisování nového technického průkazu byl vzhledem k tomu, že údaj o celkové hmotnosti připojeného vozidla brzděného, uvedený na straně 6 původního technického průkazu v hodnotě 1420 kg, se neshodoval s údajem o stejné věci na straně 5 řádek 11, původního technického průkazu, kde byl uveden údaj 1120 kg, údaj v hodnotě 1420 kg byl v rozporu se schválením technické způsobilosti vozidla, a bylo zřejmé, že byl dodatečně pozměněn, byl do nového technického průkazu (do řádku 39) vepsán údaj „nejvyšší technicky přípustná/povolená hmotnost připojeného vozidla (kg) - 1120“. Na tuto skutečnost správní orgán stěžovatele upozornil, ten proti tomu neměl žádné námitky, a řízení ve věci bylo ukončeno. Vzhledem k tomu, že se jevilo evidentní, že v původním technickém průkazu došlo k neoprávněné změně údaje povolené hmotnosti přípojného vozidla z 1120 kg na 1420 kg, podal Magistrát města Olomouce současně podnět Policii ČR k prošetření podezření z trestného činu pozměňování veřejné listiny. Vzhledem k tomu, že se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující k zahájení trestního stíhání, policie věc odložila.

Dopisem ze dne 7. 2. 2005 vyzval stěžovatel Magistrát města Olomouce, aby o změně nejvyšší povolené hmotnosti vydal správní rozhodnutí. Magistrát města Olomouce stěžovateli odpověděl dne 14. 2. 2005 vysvětlujícím dopisem. Dne 1. 3. 2005 zaslal stěžovatel Magistrátu města Olomouce další dopis, v němž požaduje, aby změna v technickém průkazu byla projednána ve správním řízení. Dne 15. 4. 2005 vydal Magistrát města Olomouce pod č. j. EV/318/05-KOV, rozhodnutí o opravě údaje o nejvyšší povolené hmotnosti brzděného přípojného vozidla na hodnotu 1120 kg. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel odvolání, o kterém bylo rozhodnuto Krajským úřadem Olomouckého kraje dne 30. 5. 2005, č. j. KUOK/16277/05-ODSH-SD/690, tak, že odvolání se zamítá a potvrzuje se napadené rozhodnutí Magistrátu města Olomouce. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel včasnou žalobu, v níž mimo jiné požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení právního zástupce.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě, ze dne 23. 6. 2006, č. j. 22 Ca 167/2005 - 10, byla žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce zamítnuta z odkazem na znění § 36 odst. 3 s. ř. s. větu druhou, tedy z důvodu zjevné neúspěšnosti žaloby (na zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 30. 5. 2005, č. j. KUOK/16277/05-ODSH-SD/690, resp. Magistrátu města Olomouce ze dne 15. 4. 2005, č. j. EV/318/04-KOV). Krajský soud v Ostravě totiž dovodil, že žaloba (návrh) proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 30. 5. 2005, č. j. KUOK/16277/05-ODSH-SD/690, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání směřující proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 15. 4. 2005, č. j. EV/318/04-KOV, nemůže být zjevně úspěšná, neb na označené rozhodnutí se vztahuje výluka obsažená v § 70 písm. d) s. ř. s.

Proti tomuto usnesení Krajského soudu v Ostravě (a současně i proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 2005, č. j. 22 Ca 167/2005 - 13, o odmítnutí žaloby,

kterou se domáhal přezkumu rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 30. 5. 2005, č. j. KUOK/16277/05-ODSH-SD/690, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání směřující proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 15. 4. 2005, č. j. EV/318/04 - KOV), podal stěžovatel kasační stížnost, o níž je nyní rozhodováno.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. může být účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, na vlastní žádost osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Soud rozhodující o osvobození od soudního poplatku se tak nejprve musí vypořádat s otázkou zjevné neúspěšnosti návrhu. V případě, že soud dospěje k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, nezabývá se už dále majetkovými a výdělkovými poměry účastníka, ale osvobození od soudního poplatku nepřizná.

Podle § 70 písm. d) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu jejichž vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osob nebo technického stavu věcí, pokud sama o sobě neznamenají právní překážku výkonu povolání, zaměstnání nebo podnikatelské, popřípadě jiné hospodářské činnosti, nestanoví-li zvláštní zákon jinak.

Podle § 68 písm. e) je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že: Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Krajský soud v Ostravě si v předmětné věci udělal ten úsudek, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, neboť věc vyhodnotil tak, že se v případě provedení opravy údaje v technickém průkazu osobního vozidla, jednalo o otázku, jejíž posouzení záviselo výlučně na posouzení technického stavu věci, a dospěl k závěru, že se na daný případ vztahuje výlučně obsažená v § 70 písm. d) s. ř. s. a nyní napadeným usnesením žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl.

K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že Krajský soud v Ostravě ve smyslu tohoto úsudku a právního názoru ještě téhož dne, tj. 23. 6. 2005, usnesením č. j. 22 Ca 167/2005 - 13, také zamítl žalobu v meritu věci (toto rozhodnutí je předmětem posouzení samostatné kasační stížnosti, kdy je daná věc u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp.zn. 4 As 49/2006, přičemž Nejvyšší správní soud taktéž o obou kasačních stížnostech rozhoduje ve vzájemné souvislosti).

V posuzované věci i podle názoru Nejvyššího správního soudu z obsahu rozhodných skutečností zcela zřetelně vyplývá, že předmětná oprava, která byla provedena v technickém průkazu osobního vozidla, se týkala údaje, který byl v původním technickém průkazu uveden v rozporu se schválením technické způsobilosti osobního vozidla. Tuto skutečnost ani při provádění opravy v technickém průkazu, ani v žalobě, a ani v kasační stížnosti stěžovatel nijak nerozporoval.

Byla-li tedy příslušná oprava provedena jako uvedení daného údaje do souladu se schválením výchozí technické způsobilosti osobního vozidla, potom se zcela evidentně jednalo o úkon *správního orgánu jehož vydání záviselo výlučně na posouzení technického*

stavu daného konstrukčního typu osobního vozidla. To přirozeně platilo i pro návazné, stěžovatelem vyžádané rozhodnutí o provedení změny dotčeného údaje.

Jestliže tedy Krajský soud v Ostravě zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o podané žalobě s odůvodněním, že žaloba (návrh) proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 30. 5. 2005, č. j. KUOK/16277/05-ODSH-SD/690, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání směřující proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 15. 4. 2005, č. j. EV/318/04-KOV, s odkazem na § 36 odst. 3 s. ř. s. na základě úsudku, nemůže být zjevně úspěšná, neb na označené rozhodnutí se vztahuje výluka obsažená v § 70 písm. d) s. ř. s., postupoval podle názoru Nejvyššího správního soudu, v takto zřejmé věci, naprosto v souladu se zákonem.

Nejvyšší správní soud tak neshledal, že by Krajský soud v Ostravě v posuzované věci nesprávně posoudil skutečnosti podřaditelné důvodům namítaným v kasační stížnosti. Naopak se Nejvyšší správní soud plně ztotožnil s napadeným usnesením krajského soudu.

Proto nebyla kasační stížnost shledána důvodnou a musela být podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítnuta.

Účastníkům nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože stěžovateli, který neměl v řízení úspěch náhrada nákladů nepřísluší, a žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ostatně ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

Zástupci stěžovatele Mgr. Radimu Janouškovi, který byl ustanoven soudem pro řízení o kasační stížnosti, náleží odměna za dva úkony právní služby po 1000 Kč, a to příprava a převzetí zastoupení a podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) ve spojení s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb.], k nimž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 75 Kč ke každému z obou úkonů (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Částka daně, vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 408,60 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 2558,60 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2007

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu

